



Rättsfallssamlingen

Mål C-300/10

Vítor Hugo Marques Almeida
mot
Companhia de Seguros Fidelidade-Mundial SA m.fl.

(begäran om förhandsavgörande från Tribunal da Relação de Guimarães)

”Ansvarsförsäkring för motorfordon — Direktiv 75/166/EEG — Artikel 3.1 — Direktiv 84/5/EEG — Artikel 2.1 — Direktiv 90/232/EEG — Artikel 1 — Rätt till ersättning från den obligatoriska ansvarsförsäkringen för motorfordon — Den försäkrades skadeståndsansvar — Den skadelidandes medverkan till skadan — Begränsning av rätten till skadestånd”

Sammanfattning – Domstolens dom (stora avdelningen) av den 23 oktober 2012

Tillnärmning av lagstiftning — Ansvarsförsäkring för motorfordon — Direktiven 72/166, 84/5 och 90/232 — Fastställande av det system för civilrättsligt ansvar som ska tillämpas vid trafikolyckor — Nationell lagstiftning enligt vilken den skadelidandes rätt till skadestånd utesluts eller begränsas när det inte kan styrkas att någon av förarna till de fordon som varit inblandade i olyckan har varit oaktsam — Tillåtet

(Rådets direktiv 72/166, artikel 3.1, 84/5, artikel 2.1, och 90/232, artikel 1)

Artikel 3.1 i rådets direktiv 72/166 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet, artikel 2.1 i andra direktivet 84/5 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om ansvarsförsäkring för motorfordon och artikel 1 i tredje direktivet 90/232 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon ska tolkas så, att de inte utgör hinder för nationella bestämmelser vilka, i fall då två motorfordon har kolliderat så att passageraren i det ena fordonet har åsamkats personskador och det inte kan styrkas att någon av förarna har varit oaktsam, gör det möjligt att begränsa eller utesluta civilrättsligt skadeståndsansvar för de försäkrade.

En sådan nationell lagstiftning, som enbart syftar till att fastställa huruvida och i så fall i vilken mån den skadelidande har rätt till skadestånd, begränsar nämligen inte rätten till ersättning från ansvarsförsäkringen om det fastställs att den försäkrade är civilrättsligt ansvarig enligt unionsrätten.

Om det i den nationella lagstiftningen stadgas att en skadelidande som har medverkat till att skadan uppkommit eller förvärrats helt eller delvis kan förlora sin rätt till ersättning, beroende på den behöriga domstolens bedömning av den grad av oaktsamhet som respektive part har visat och av de följder som oaktsamheten fått, innebär nämnda lagstiftning vidare inte att den skadelidandes rätt till ersättning från den obligatoriska ansvarsförsäkring för motorfordon som omfattar föraren till det fordon som är inblandat i olyckan automatiskt utesluts eller begränsas på ett oproportionerligt sätt.

(se punkterna 28, 35–37 och 39 samt domslutet)